

Breve:

Ingrid Bertha Bock [R3645] og Ove Knud Bock [R3646]

Indholdsfortegnelse

Brev til Ingrid fra Helga Scholten (16-7-1927).....	2
Brev til Johanne Andersen fra Ingrid Bock (27-5-1960)	3
Vurderingsmeddelelse (1-9-1960).....	4
Brev til Vilhelm Andersen fra Ove og Ingrid Bock (før 20-3-1961)	5
Brev til Vilhelm Andersen fra advokat Laursen (26-8-1963)	6
Brev til Vilhelm Andersen fra Ove og Ingrid Bock (10-9-1963).....	7
Brev til Vilhelm Andersen fra Ove Bock (27-9-19??).....	8
Brev til Vilhelm Andersen fra Ove Bock (7-10-1974).....	9
Noter.....	10

Dette skrift er baseret på otte breve, som er fundet af Hans Erik Andersen i Nr. Søby, hvis forældre købte Ingrids hus på Sinebjergvej 42 i Bjerne ved Faaborg.

Ove havde i 1921 slået sig ned i Argentina. Her besøgte søsteren Ingrid ham i 1927 og modtog et brev fra en veninde i Middelfart.

I 1950 flyttede Ingrid over til sin bror i Argentina. De resterende breve er korrespondance mellem de to søskende i Argentina og den nye ejer af huset, som også er dem behjælpelig med at ordne deres forretninger i Danmark.

Det sidste brev er skrevet af Ove efter Ingrids død og uden anden grund, end – som han skriver - at han længes hjem ”til det skønne Horne-land og til min skole-by, Kolding - men, paa grund af min alder og træthed er det mig umuligt at rejse hjem.” Han er da 91 år.

Glostrup, den 30 september 2012

Uffe Kim Poulsen

Se mere om familien Bock på <http://ukp.dk/TNG/getperson.php?personID=I2375&tree=SL>

Brev til Ingrid fra Helga Scholten¹ (16-7-1927)

Håndskrevet brev på lyserødt papir med fortrykt afsendersted øverst til venstre.

24/8 Besv.

*Sivertus
Middelfart
Juli 1927*

16 - 7 - 27

Kære Frøken Bock !

Ja, nu kunde vores lille kære Oso alligevel ikke mere. Hans Hoste og Asthma blev saa slem, at han ikke havde megen Fred mellem Anfaldene, saa da Tante Pauline og Clara og mine tre var rejst, bad jeg Dyr lægen komme. Han var meget flink og rar og gav den først en Morfinindsprøjtning, der straks bragte den til at sove, saa fik den Kloroform uden at mærke det, og til sidst aabnede han for en Pulsåre i et af Forbenene. Christensen og jeg begravede den ganske stille under de høje Stikkelsbærtræer, og først næste Dag opdagedes det af andre, skönt Huset var saa fuldt.

Men hvor jeg savner min lille Trofaste ven! Naar han ikke var hos Christensen, var han hos mig. Han var bleven saa efterhængende paa sine gamle Dage. –

Det var helt underligt, da Frk Hansen forleden Dag fik Brev fra Dem, og De sendte Hilsen til Oso for at fornøje mig : da var han borte. –

Det var ellers et meget interessant Brev til Frk. Hansen om de mærkværdige Skoleforhold i Argentina og om Deres Brors lille Plejedatter; han lægger sig efterhaanden en hel Familie til, synes jeg. Bare han må få glæde af den! Han skulde nu hellere gifte sig, selv om hans Kone maaske ikke vilde se meget til ham i Perioder. – Jeg gad vidst, hvordan De selv efterhaanden fóler, med alt det vilde Liv, De kommer ind i. Jeg vilde jo gerne være med til at f.Ex. Indfangningen af de vilde Heste. – Frk Olga Poulsen, Formanden i L. U. F., er kommen hjem fra sin Rejse i Indien og Kina, og Syrien vel først; den har taget meget paa hende, siger Frk Mxxxxxxx, hun ser ganske hærgnet og ældet ud, men er fuld af Oplevelser. Nu faar vi vel ogsaa snart Dem at se; til September eller til November?

Til 1ste Avgust kommer jeg til at tage 4 Dage til Kbh. for at fejre Vagns og Heddas Bryllup; saa kommer han hjem fra Spanien og henter hende tilbage med sig, thi foreløbig skal han blive i Barcelona Julen over, og det er for længe for de to at vente. Hun er en meget sód og indtagende ung Pige, trofast og god og huslig, og vi havde da ogsaa den Fornøjelse, at Clara en Dag sagde: "Mor er helt væk i Hedda". Bare han maa være rigtig god imod hende, saa tror jeg, vi skal være glade for den sóde lille Kone, han faar. Jeg har haft et meget lykkeligt Brev fra ham, saa jeg synes, det tegner saa godt.

Om Hvedholm² har der intet senere været at høre; kun, at man stadig overvejer og finder Tanken god: at góre Herregaarden til et Annex for Middelfart Sindssygehospital. –

Fru Dyhr er stadig i Tyskland; nu skal vi skrive til hendes Fódseledag. Vi har en dejlig varm Juli og fuldt op af glade Gæster.

Frk Hansen beder mig hilse Dem meget og sige, at hun skriver snart. Frk Aamund hilser venligt, og nu meget kærlig Hilsen skal De have fra Deres hengivne

Helga Scholten

[Helga Scholten]

Fróknerne Spáth tænker paa at komme her i Aug – Sept. –
De gamle Gæster fra i fjor spórger meget til Dem.

Brev til Johanne Andersen fra Ingrid Bock (27-5-1960)

Håndskrevet brev.

Gral. Alvear. C.C.L. Mendoza

27 - 5 - 1960 -

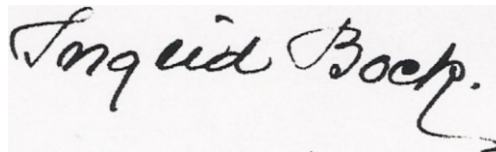
Kære Johanne!

Da jeg ikke har hørt fra Dem angaaende Spørgsmaalet om en Udbetaling af 5.000 Kr. til en dansk Argentiner, der har brug for Pengene i Danmark, og da jeg er blevet bange for, at de to Breve desangaaende er gaaet tabt, sender jeg Dem herved Kopier af samme.

Begge Breve var afsendt som anbefalede Flyvebreve, men vi ved ikke, om det danner en virkelig Garanti, naar det drejer sig om international Post.

Det er mig naturligvis meget om at gøre, at Udbetalingen sker i rette Tid, for at Hr Ove Lauridsen ikke kommer til at staa uden Midler i Danmark, og dels, naturligvis, fordi jeg har paataget mig en Forpligtelse overfor gode Landsmænd her i Landet.

Tak fordi De altid har hjulpet mig saa godt. Jeg haaber at de alle tre har det godt, og kan nyde den dejlige danske Forsommer. Jeg kan ikke sige andet end at jeg har det godt, selv om Kræfterne er blevet mindre - Mange Hilsner og Tak fra Deres hengivne

Ingrid Bock.

Vurderingsmeddelelse (1-9-1960)

Fortrykt blanket med tre beløb indført med håndskrift. De væsentlige oplysninger er:

Meddelelse om vurdering pr. 1/9 1960

(12. alm. Vurdering)

For ejendommen matr. (art.) nr.: *19c Bjerne*

Ejendomsværdi (jord, bygninger, m.v. under eet)

kr: *35000*

Grundværdi

kr. *3300*

Fradrag i grundværdien for forbedringer

kr. *0*

Brev til Vilhelm Andersen fra Ove og Ingrid Bock (før 20-3-1961)

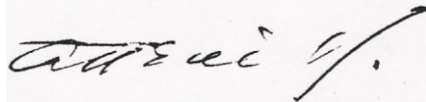
Maskinskrevet brev.

Og saa var der en anden ting. Jeg ved, at De för har haft interesse for at købe sösters hus, og da det forekommer mig bedst at tage bestemmelse desangaaende, för vi dör, beder jeg Dem derfor om at komme tilbage til sagen, hvis De stadig har interesse for at købe.

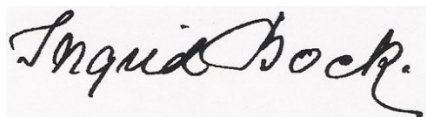
Det vilde imidlertid være simpelt nok, hvis der ikke var den vanskelighed, at vi gerne vilde beholde min sösters lejlighed som disponibel, saa længe vi lever, selv om det maaske er tvivlsomt, om vi – der jo begge er höjt oppe i halvfjerserne – nogensinde kommer hjem til Danmark.

Det staar mig derfor klart, först at vi kun kan sælge huset til Dem, og derefter, at prisen maa blive betydelig lavere, naar man fradrager værdien af retten til at benytte sösters lejlighed, saa længe vi lever. Under alle omständigheder er det en selvsagt ting, at De kan gøre brug af lejligheden i fremtiden, paa samme maade som nu.

Og saa var der en ting til: Baade jeg og min söster – for ikke at sige: min söster og jeg – ønsker og haaber, at De og Deres Frue vil fortsætte med at representere vore interesser i de aar, der er tilbage.

Söster siger, at hun snart skriver, og blandt andet forklarer om den inflation vi har at slaas med, og som har gjort det ønskeligt at overføre penge hertil. Forøvrigt sender hun en kærlig hilsen til Johanne og Hans Erik.

Må tydeligvis dateres til før Vilhelm Andersens køb af huset i 1963. Da ingen af dem øjensynligt endnu er fyldt firs år, kan det yderligere reduceres til før 20-9-1961, hvor Ingrid, som er den ældste, ville blive 80.

Brev til Vilhelm Andersen fra advokat Laursen (26-8-1963)

Maskinskrevet brev.

Anders Laursen
ADVOKAT
ØSTERGADE 25
TLF. 465

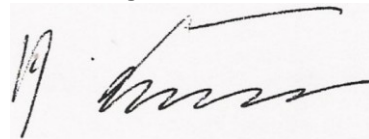
Faaborg, d.
26. august 1963

JOUR. NR. H 19/63

Hr
Kontrolass. Vilhelm Andersen,
Bjerne pr. Horne F.

Hoslagt fremsender jeg Deres skøde, der nu er tinglyst og i orden.
Jeg vedlægger endvidere ejendommens brandpolice, der er overført til Dem.
Endelig vedlægges frk. Bocks testamente, som jeg beder Dem lægge i pengeskabet igen.
Frk. Bock har betalt alle omkostningerne.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Laursen', written over a light-colored rectangular background.

[A Laursen]

Brev til Vilhelm Andersen fra Ove og Ingrid Bock (10-9-1963)

Maskinskrevet brev.

10de September 1963

Hr. Kontrolassistent VILHELM ANDERSEN

Ove Bock

L.H. Nac, No. 263

CONS. PROF. INGENIERIA CIVIL

L. H. PROV, No. 240

TELF. No. 249

C.C. No. 2 – Gral. ALVEAR – MZA.

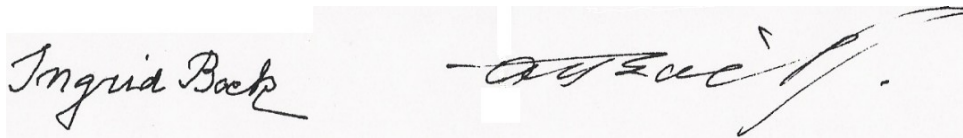
For et par dage siden har jeg faaet brev fra Banken, som meddeler, at salget af huset er tingläst, og at belöbet for dette er indbetalt i Banken.

Jeg har ikke glempt, at vi har lovet saa snart som muligt at afhände lösöret, som forelöbig henstaar i Deres hus.

Og saa haaber vi at De vil blive glad ved huset og at De vedblivende vil väre os behjälkelig med vores interesser hjemme. –

Med venlig hilsen til dem selv og Deres Frue

Söster beder mig om at skrive, at hun gerne vil föräre Johanne noget, og kunde tänke sig, at det skulde väre det gamle marmorur. Det er en gave fra föräldrenes bryllup fra en grev Raben. Bryllupet fandt sted den 5te September 1879. Uret skal sikkert renses og maaske stilles i nivel af en urmager. Det kan De göre for Sösters regning, og saa föräre Johanne Uret.

The image shows two handwritten signatures in black ink on a light background. The signature on the left is 'Ingrid Bock' written in a cursive script. The signature on the right is 'Ove Bock' also in a cursive script, with a long horizontal flourish extending to the right.

Brev til Vilhelm Andersen fra Ove Bock (27-9-19??)

Maskinskrevet brev.

OVE BOCK

LIC.HAB, N. 240 CON. PROF. de
INGENIEROS
ARQ. Y AGRIMENSORES DE MENDOZA
Colón 235 – Gral. Alvear
MENDOZA

27de September

Hr. Kontrolassistent VILHELM ANDERSEN
B j e r n e p r. H o r n e
F Y N

~~Idet jeg~~ Herved takker jeg for Deres sidste brev, hvori De meddeler, at SOFUS KNDSSEN IKKE har været i Horne – vi ved ikke rigtig, hvor han er, han har ligget syg i København, og har været paa rejse i Norge.

Da De jo igen har lovet at tage Dem af mine regninger i Danmark, Boghandlerregninger, blade, Kirkegaard osv, vil De jo behöve penge, og jeg har derfor - Dags dato – skrevet til sagføreren, og bedt ham lade overføre et belöb til Deres Navn, saaledes at De betaler af dette, mens jeg lever, og beholder resten, naar jeg dör. Da jeg antager, at det vil betyde en indtægts-forhöjelse for det förste aar, skal den eventuelle skatteforhöjelse opføres paa min konto.

Jeg vilde derfor gerne bede Dem om at sætte Dem i forbindelse med sagfører Larsen ved lejlighed for at ordne sagen.

Det glæder mig at höre, at De har pyntet op paa Deres hus, og at Johanne synes at det er smukt. Selv tänker jeg paa at göre mit hus her i stand – det tränger stærkt til det.-

Her har ingeniörerne fremtvunget en ny honorar-ordning. Det giver meget Arbejde, men skulde forbedre standens indtægter. Skade at det er kommen saa sent, for jeg er lidt for gammel til at kunne vente noget större af ordningen.

Og saa beder jeg Dem hilse Johanne og Hans Erik

Deres hengivne

[underskrevet Ove Bock skråt henover de sidste linier]

[på højkant i venstre margin:]

Jeg har modtaget bögerne fra Helweg & Dein³, og ligeledes en pakke böger fra boet, men ikke nogle raderinger, som vel er i en rulle. Maaske er de i tolden i Mendoza – i saa fald kommer de frem – eller maaske er forsvunden paa vejen; det vilde ikke være förste gang.

-
- Sagfører Laursen (nævnt i brevet fra 26-8-1963) er blevet udskiftet med sagfører Larsen (det er ikke bare en stavfejl!)
 - Da han taler om 'Deres hus', må brevet være fra efter 1963, hvor Vilhelm Andersen købte Ingrid's hus. At huset er blevet 'pyntet', må vel være sket i løbet af få år herefter.
 - Der er ligeledes modtaget en pakke böger fra boet, så Ingrid må altså være död nogen tid før brevet er skrevet. Der er heller ingen hilsen fra hende.
 - Brevet fra 10-9-1963 er underskrevet af Ingrid, og dette brev er dateret 27-9. På mindre end tre uger kan der ikke være skiftet efter hende og modtaget noget fra boet. Brevet kan derfor tidligst være fra 27-9-1964.
 - Boghandelen 'Helweg & Dein' i København fik dette navn i 1959. Det vides ikke om dette navn blev viderefört, efter at Helweg blev eneejer i 1965 (se noterne).

Brev til Vilhelm Andersen fra Ove Bock (7-10-1974)

Maskinskrevet brev.

Hr Kontrol-assistent Vilhelm Andersen.
H O R N E F Y N

7de October 1974

Naar jeg skriver til Dem i dag, er det ikke fordi jeg har noget særligt at fortælle, men fordi jeg altid længes hjem til Danmark – især naturligvis til det skønne Horne-land og til min skole-by, Kolding - men, paa grund af min alder og træthed er det mig umuligt at rejse hjem.

Det er nu over 50 aar siden, jeg sidst var hjemme, men sproget, som jeg elsker, har jeg ikke glemt, skönt alt her, naturligvis, foregaar paa spansk. Spansk er et godt snakke-sprog, men udover avisen læser jeg det aldrig. Derimod læser jeg meget engelsk og dansk, og har da heldigvis mange böger paa begge sprog. Jeg er jo længst pensioneret, og har maattet opgive min private Ingeniörvirksomhed, saa jeg har da tid nok til at læse, og heldigvis har jeg gode öjne. Her levede för et dansk ägtepar – Petra og Marius Larsen – men de flyttede til TRES ARROYOS i provinsen Buenos Aires.

Jeg har saa kun en gammel Nordmand – ing. Max Graff⁴; 93 aar – som jeg kan snakke med paa skandinavisk, og ham besöger jeg altid hver söndag aften. Saa drikker vi et glas vin sammen. Han er et värdifuldt menneske.

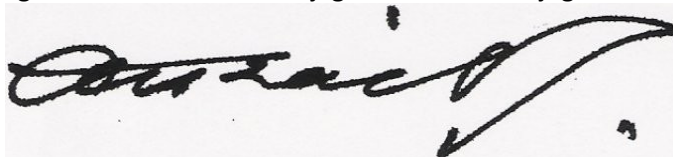
Jeg antager, at De i aviserne har set, at kommunisterne og andet godtfolk her i landet altfor ofte laver atentater – til höjre og venstre, uden nogen forstaaelig plan – men det er mest i Buenos Aires og Cordoba, begge meget store byer; her til vores lille by, Alvear, er de endnu ikke kommet.

Ja, Alvear er en lille by. Da jeg kom hertil i 1912 var der ikke 100 indbyggere, og nu er der vistnok 20.000 med tusindvis af Automobiler. Byens opland er mest dyrket med vin-stokke og Tomater – vores äbler her er meget ringe – Jeg spiser dem, äblerne, for Vitaminernes skyld, og vinen drikker jeg kun meget lidt af, men jeg anser den for at väre af god kvalitet.

Mit helbred er efter omstændighederne godt, men maa göre mig umage for af faa saa mange Vitaminer som muligt – lever ellers mest af Havre-gröd. Jeg har jo ingen familie, men har haft, og har, flere plejebörn. Jeg har vistnok fortalt, at jeg har adopteret et af dem, en pige, der nu er gift i Cordoba og har to unger paa en 5 og 3 aar – det husker jeg ikke saa nöje, men söde er de, og moderen – THINY (Tini) – er mig meget hengiven; vilde gerne flytte mig til sit hus i Cordoba for at jeg kunde leve mine sidste aar sammen med hende og hendes lille familie, men det kan jeg slet ikke tänke mig.

For tiden har vi besög her af en pleje-sön – 25 aar – der har bräkket et ben, fodboldt, og har huset fuldt af fodboldt-ungdom, som holder ham med selskab i de tre maaneder han er invalid, men det laver naturligvis megen uro i huset – og det holder jeg ikke af.

Idet jeg haaber, at De og Deres lever vel i det dejlige Horne-land er jeg Deres hengivne

Noter

¹ Helga von Scholten

En af Ingrids mormors brødre Rudolf Theodor Frederik Wolff var gift med Pauline Adelgunde von Scholten, som var faster til Helga. Hun blev født 1-3-1866 i Odense som datter af Emil Scholten og Frederikke Elisabeth Arendrup.

Helga grundlagde i 1884 Aalborg højere Pigeskole og var nogle år dens leder. I 1917 var skolen i store vanskeligheder og truedes af lukning, men dens grundlægger og tidligere leder Helga Scholten rejste i sidste øjeblik sammen med nogle af lærerne og forældrerepræsentanter ny kapital i et aktieselskab, som indfrie gælden og renoverede skolebygningen. Derefter manglede man kun at ansætte en ny leder, og Scholten rejste til København, hvor hun opsøgte Elisabeth Brøndsted og ikke lod sig nøje med et nej.

Folketællingen i 1930 viser, at Scholten Helga da var forstanderinde på Den danske Pigeskoles Hvilehjem Sixtus på Teglgårdsvej 43 [nu 73] i Middelfart. Hun var på optællingsdagen 5-11-1930 på rejse til Frankrig. Sixtus blev opført af foreningen "Den Danske Pigeskole" i 1912 til brug for ferie- og rekreationsophold.

Ejendommen fik navnet Sixtus efter grundens sekskantede form. I 1956 blev Sixtus købt af Danmarks Lærerforening, der startede med at anvende stedet som ferie- og rekreationshjem kun for lærere.

Gennem årene er villaen forandret til et moderne hotel- og konferencested.

Helga Scholten døde 4-2-1937 i Odense.

(kilder: www.kvinfo.dk/side/597/bio/243/origi/170/ www.sixtus.dk/Historie-1407.aspx)

² Hvedholm

Allerede i 1200-tallet nævnes der første gang et slot på disse kanter. Det har været brændt ned og bygget om nogle gange, og dets nuværende udseende fik det under en ombygning i 1878-82.

Omlægning af love med deraf følgende strengere skatter var skyld i, at grev Hendrik Bille Brahe Selby i 1938 måtte sælge Hvedholm til staten, som indrettede slot og park til sindssygehospital med plads til 124 patienter - overvejende kvinder. I 1993 blev institutionen nedlagt, slottet blev fredet og udbudt til salg. Det stod tomt i to år, inden læge Ann Lokdam og skovrider Gorm Lokdam overtog det og indrettede det som hotel med restaurant, slotsbutik og vinkælder.

³ Helweg & Dein

Den boghandel, som Ove Bock havde kontakt med fra Argentina, var blevet etableret 17-10-1883 af Frederik Islin i Frederiksborggade 44 i København. Efter et par ejerskifter blev den 1-9-1928 overtaget af Margrethe Dein (f. 1891). Før 1948 flyttede forretningen til naboejendommen i nummer 42. I 1959 blev Torsten Helweg optaget som kompagnon. Omkring 1965 blev Helweg enejer. Han drev boghandelen sammen med sin kone Ruth indtil september 1977, hvor han døde. Hun førte forretningen videre indtil 30-9-2002, kort tid før hun døde.

Navnet 'Dein & Helweg', som Ove Bock benytter, må altså være brugt af forretningen fra 1959 og i hvert fald indtil 1965, hvor Helweg blev enejer.

(kilde:

www.boghandlereidanmark.dk/index.php?id=967&beskrivelsesnummer=172&p_mode=beskrivelse&cHash=7c8caf5403eb2ad9c1b1d54d97fc43e7).

⁴ Max Graff

Max Graff, som omtales i Oves senest kendte brev til Danmark, må være født i Norge omkring 1881. Han har åbenbart også beskæftiget sig med vanding, for på internettet kan læses, at "Mellem 1940 og 1950 studerer ingeniøren Max Graff transporten af vandet i de øvre bifloder til Rio Grande, floderne Cobre og Tordillo, forårsaget af Atuel." Også han har fået en gade opkaldt efter sig fx er firmaet MARNETTI VICTOR RAUL's adresse: Ing Max Graff 536, Lange y Uspallata, General Alvear (5620), Mendoza, Argentina.